der esperantist

Mitteilungsblatt der Esperantofreunde im Kulturbund der DDR

15. Jahrgang | Nr. 96 (4/1979) | 30 Pf

Turnopunkto en la germana historio

„Parolante pri la turnopunkto en la germana historio, kio estiĝis la 7a de oktobro 1949 — jaro de la fondiĝo de Germana Demokratia Respubliko — ni precipe volas elstarigi jenajn faktojn:

- **Unuafoje fondiĝis germana ŝtato, kies vojo kaj celo respondas al nia epoko, al la epoko de la tutmonda transiro de kapitalismo al socialismo, kiu estas enkondukita per la Granda Socialisma Oktobra Revolucio.**
- **Unuafoje sur germana tero ekestis ŝtato de laboristoj kaj kamparanoj, reprezentanta la interesojn de la tuta laborula popolo — en formo de diktaturo de la proletaro — ŝtato, en kiu nia popolo firme prenis sian sorton en la proprajn manojn.**
- **La fondo de GDR reflektis profundan ŝanĝon de la internacia proporcio de la fortoj, ŝanĝo, antaŭ ĉio elbatalita per la venko de Sovetunio super la hitlerfaŝismo.**
- **La fondo de GDR estas grava ĉenero en la revolucia proceso tutmonda, proceso, kondukinta al la elformiĝo kaj firmiĝo de la tutmonda socialisma sistemo.**
- **Per la fondo de GDR en la koro de Eŭropo ekestis germana ŝtato kiel fortikaĵo de la paco, speciale kontraŭ tiuj, kiuj ankoraŭ emas denove konkeri la orienton.**

Ĉiuj tiuj faktoj pruvas, ke la fondo de la Germana Demokratia Respubliko estis peza malvenko de la germana imperiismo."

(El la „Alvoko okaze de la 30a datreveno de la fondiĝo de Germana Demokratia Respubliko")

Kontraŭ la rasismo

Unu el la skurĝoj de la homaro estas rasismo kaj rasa diskriminacio. Konataj kaj ĉiutage denove diskonigataj estas la faktoj pri la instutigita brutala rasisma reĝimo de apartismo en Suda Afriko pri la blankula reĝimo en Sudrodezio, pri la diskriminacio de usonaj nigruloj („Wilmington 10") kaj indianoj, pri la ekflorado de diversspeciaj neofaŝismoj i. a. en FRG, Italio kaj USONO. Ni scias pri la liberiga batalo de la popoloj de Namibio kaj Simbabvo. Kaj ni scias pri la diskriminacio de eksterlandaj laboristoj en diversaj okcidenteŭropaj landoj, kio ankaŭ estas esprimo de difinita rasismo. Ni scias pri tiuj faktoj el niaj nacilingva gazetaro kaj ankaŭ trovas en UNESKO-materialoj abundajn informojn. La Unuiĝintaj Nacioj en la jaro 1973 deklaris la sekvajn 10 jarojn (ĝis 1983) la dekadon de la batalo por forigo de la rasisma barbareco.

Unu kulmino en tiu dekado sendube estis la monda konferenco de UN, kontraŭ rasismo kaj rasa diskriminacio, kiu okazis de 14. — 26. aŭgusto 1978 en Ĝenevo (Genf).

Ĉirkaŭ 100 ŝtatoj, pli ol 40 internaciaj institucioj, neŝtataj organizaĵoj kaj liberigaj movadoj partoprenis tiun gravan forumon. Malgraŭ obstrukcioj de NATO-ŝtatoj — USONO kaj Israelo entute ne partoprenis la konferencon — oni akceptis pli ol 20-paĝan dokumenton, kiu i. a. postulas la senkondiĉan plenumon de la UN-decidoj kontraŭ Sudrodezio kaj Sudafriko kaj malebligon de la ekonomia, politika kaj milita subtenoj de la rasismaj reĝimoj flanke de okcidentaj monopoloj kaj konzernoj. La konferenco kondamnis la kreskantajn rilatojn inter la cionismj rondoj de Israelo kaj tiuj de Sudafriko. Oni krome kun bedaŭro rigardas la pli ol 30-jaran tragedion de la palestina popolo kaj esprimis sian fortan maltrankvilon pri multaj neofaŝismaj organizaĵoj kaj ties kreskantaj aktivecoj en okcidentaj landoj.

La ampleksegaj diskutoj ankaŭ montris la hipokritecon ekzemple de la usona registaro, tiom zorganta pri la homaj rajtoj en aliaj landoj sed ne solvanta elementajn taskojn ĉi-rilate en la propra. Sian kernon la rasismo, tion la debatoj ankaŭ montris, trovas en la socialekonomiaj radikoj de kapitalismo. La socialismaj landoj, inter ili Germana Demokratia Respubliko, forigint tiujn sociajn radikojn, apartenas al la plej firmaj aliancanoj en la batalo kontraŭ tiu honto de la 20a jarcento: la rasismo. Ĉiu esperantisto sendube ne povas fermi siajn okulojn antaŭ tiu honto kaj devus partopreni en tiu batalo. Bona bazo por tio estas la „Laborplano de UEA okaze de la jardeko de aktivado kontraŭbatali rasismon kaj rasan diskriminacion", kiu estis publikigita en „Esperanto" 5/74 kaj akceptita de la Komitato de UEA 1974 en Hamburg. La 59a UK krome akceptis specialan rezolucion kaj i. a. en tiu „esprimas sian plenan apogon al la planitaj agadoj de Unuiĝintaj Nacioj kaj UNESKO por la Jardeko de Aktivado por kontraŭbatali Rasismon kaj Rasan Diskriminacion, bonvenigas la specialan laborplanon de Universala Esperanto-Asocio ... alvokas ĉiujn Esperanto-organizaĵoin al mondskala kunlaboro por efika plenumo de tiu laborplano de UEA".

La mondkonferenco de UN en Ĝenevo instigu nin rememori tiujn gravajn dokumentojn kaj agi laŭ ili.

La esperantistoj de GDR en la batalo kontraŭ rasismo ne laciĝos, ĉar ili vidas en tiu agado organikan elementon de sia tuta celado.

Deklaracio pri la Rajtoj de la Infano

Proklamita de la Ĝenerala Asembleo de Unuiĝintaj Nacioj la 20an de novembro 1959 (Rezolucio 1386 XIV de la Ĝenerala Asembleo).

ANTAUPAROLO. **Ĉar** la popoloj de Unuiĝintaj Nacioj rekonfirmis, en la Ĉarto, sian kredon je la fundamentaj homaj rajtoj kaj je la digno kaj valoro de la homa personeco kaj decidis faciligi socian progreson kaj alstrebi pli altan vivnivelon en pli granda libereco.

Ĉar Unuiĝintaj Nacioj proklamis, en la Universala Deklaracio de Homaj Raitoj, ke ĉiuj rajtoj kaj liberecoj difinitaj en ĝi validas sen kia ajn diferencigo, ĉu laŭ raso, haŭtkoloro, sekso, lingvo, religio, politika aŭ alia opinio, nacia aŭ socia deveno, posedaĵoj, naskiĝo aŭ alia stato.

Ĉar la infano, pro sia korpa kaj mensa nematureco, bezonas apartajn ŝirmon kaj zorgon, inkluzive de taŭga jura protekto, kiel antaŭ tiel ankaŭ post la naskiĝo.

Ĉar la bezonon de tia aparta ŝirmo oni konstatis jam en la Ĝeneva Deklaracio de la Rajtoj de la Infano en 1924, kaj agnoskis en la Universala Deklaracio de Homaj Rajtoj kaj en la statutoj de specialigitaj institucioj kaj internaciaj organizaĵoj okupiĝantaj pri la bono de infanoj.

Ĉar la homaro ŝuldas al la infano la plej bonan kion ĝi povas doni.

Nun do,

La Ĝenerala Asembleo

Proklamas ĉi tiun Deklaracion pri la Rajtoj de la Infano, por ke ĝi havu feliĉan infanecon kaj ĝuu por sia propra bono kaj por la bono de la socio la rajtojn kaj liberecojn ĉi tie formulitajn, kaj alvokas al gepatroj, al viroj kaj virinoj unuope, kaj al volontulaj organizaĵoj, lokaj instancoj kaj naciaj registaroj, kè ili agnosku ĉi tiujn rajtojn kaj strebu, por efektivigi ilin pere de leĝofaraj kaj aliaj paŝoj laŭgrade farendaj laŭ la jenaj principoj:

Principo 1. La infano devas ĝui ĉiujn rajtojn formulitajn en ĉi tiu Deklaracio. Ĉiu infano, sen ia ajn escepto, posedas ĉi tiujn rajtojn, sen distingo aŭ diskriminacio pro la raso, haŭtkoloro, sekso, lingvo, religio, politika aŭ alia opinio, nacia aŭ socia deveno, posedaĵo, naskiĝo aŭ alia stato, ĉu propra aŭ familia.

Principo 2: La infano devas ĝui apartan protekton, kaj oni donu al ĝi, leĝe kaj per aliaj rimedoj, eblecojn kaj facilecojn, kiuj kapabligos ĝin evolui korpe, mense, morale, spirite kaj socie en sana kaj normala maniero kaj sub kondiĉoj de libereco kaj digno. Ĉe la farado de tiucelaj leĝoj, la plej bonaj interesoj de la infano estu la plej grava konsidero.

Principo 3. La infano havas rajtojn ekde la naskiĝo je nomo kaj ŝtataneco.

Principo 4. La infano devas ĝui la avantaĝojn de la sociala sekureco. Ĝi havu la eblecon kreski kaj evolui sane; por ĉi tiu celo oni donu apartajn zorgon kaj protekton tiel al ĝi, kiel al ĝia patrino, inkluzive de adekvata antaŭnaska kaj postnaska zorgo. La infano havas rajton je adekvataj nutro, loĝo, amuzo kaj medicinaj servoj.

Principo 5. La infano, kiu suferas korpajn, mensajn aŭ sociajn malavantaĝojn, ricevu la apartajn kuracon, edukon kaj zorgon postulatajn de ĝia specifa kondiĉo.

Principo 6. La infano, por la plena kaj harmonia evoluo de sia personeco, bezonas amon kaj komprenon. Ĝi kresku, kie eble, sub la zorgo kaj la respondeco de siaj gepatroj, kaj ĉiuokaze, en etoso de amo kaj de morala kaj materia sekureco. Infanon en tenera aĝo oni krom en esceptaj cirkonstancoj ne disigu de ĝia patrino. La socio kaj la publikaj instancoj havas la devon aparte zorgi pri infanoj sen familio kaj pri tiuj sen adekvataj vivrimedoj. Ŝtata subvenciado kaj alia helpado al la subteno de infanoj en grandaj familioj estas dezirindaj.

Principo 7. La infano rajtas ricevi edukon, kiu estu senpaga kaj deviga, almenaŭ en la elementaj stadioj. Oni donu al ĝi edukadon, kiu antaŭenigos ĝian ĝeneralan kulturon, kaj kapabligos ĝin, surbaze de egalaj ŝancoj, disvolvi siajn kapablojn, sian individuan juĝipovon kaj sian senton de morala kaj socia respondeco, kaj fariĝi utila ano de la socio.
La plej bonaj interesoj de la infano estu la gvida principo por tiuj, kiuj respondecas pri ĝiaj eduko kaj gvidado; tiu respondeco apartenas unuavice al ĝiaj gepatroj.
La infano havu plenan eblecon por ludado kaj amuziĝo, kiuj estu direktataj al la samaj celoj, kiel la eduko; la socio kaj la publikaj instancoj klopodu faciligi la ĝuadon de ĉi tiu rajto.

Principo 8. La infano estu en ĉiuj cirkonstancoj inter la unuaj, kiuj rajtas je protekto kaj krizhelpo.

Principo 9. La infanon oni protektu kontraŭ ĉiuj formoj de neglekto, krueleco kaj ekspluato. Ĝi neniel estu komerca objekto. La infano ne havu aliron al dungiĝo antaŭ taŭga minimuma aĝo; oni neniel igu ĝin aŭ permesu al ĝi entrepreni iun ajn okupon aŭ profesion, kiu malutilus al ĝia sano aŭ edukiĝo, aŭ malhelpus ĝian korpan, mensan aŭ moralan disvolviĝon.

Principo 10. La infanon oni protektu kontraŭ praktikoj, kiuj povas stimuli rasan, religian aŭ iun ajn aliforman diskriminacion. Ĝi grandiĝu en etoso de kompreniĝo, toleremo, amikeco inter popoloj, paco kaj universala frateco, kaj en la plena konscio, ke ĝiaj energio kaj talentoj devus dediĉiĝi al la servado al ĝiaj kunhomoj.

Kuba Esperanto-Asocio

Jen nova granda sukceso en la internacia Esperanto-movado. La 16an de junio 1979 fondiĝis en la ĉefurbo de la socialisma Kubo, en Havano, Kuba Esperanto-Asocio. En la statuto de la asocio estas substrekita la aktiva partopreno de la membroj en la konstruado de la socialismo en Kubo kaj por la plifaciligo de la internacia komunikado pere de helpa lingvo.

(Laŭ ADN-informo de 22. 6. 1979)

Okaze de la Internacia Jaro de la Infano

PACO

Pli vigle ekludas la bestoj,
Ĉielo plihelas somere,
Por birdoj ne mankas la nestoj
Dum Paco regadas surtere.

Pli gajajn gepatrojn ni havas,
En novaj lernejoj, mistere,
L'instruo pli dolĉe nin ravas
Dum Paco regadas surtere.

Abundas rikolt' en kamparo
Kaj manoj konstruas fiere,
Pli supren altiĝas la faro
Dum Paco regadas surtere.

Adaptita laŭ rumana porinfana poeziaĵo,
de Tudor Denektin'
13. III. 1979

El Rumanio

Ĉiam pli ofte en Rumanio aperas artikoloj pri Esperanto en la gazetaro. Tiel i. a. en la germanligva gazeto „Karpaten Rundschau" (Karpata Revuo) el Braŝov, la 12. 1. 79 kaj en „Forum studentesc", Timisoara, 10. 11. 78. En la tutrespublika gazeto „Scinteii", 27. 1. 79, aperis informo pri „Lingvistika jubileo", temas pri la 90-jariĝo de Esperanto.

Interesa estas la ampleksega artikolo de d-ro Hans Gehl en „Karpaten Rundschau" pri la temo „Ĉu venos mondlingvo?" La artikolo tre bone argumentas, ke ekzistas akriĝanta lingvoproblemo kaj informas pri la diversaj proponoj solvi ĝin. Karakterizante kelkajn planlingvojn Gehl donas ĝenerale ĝustajn indikojn pri Esperanto. Tamen liaj konkludoj estas iom strangaj. Gehl skribas ke „tamen renomaj sciencistoj kaj lingvistoj kiel Eugen Wüster, Alexandr Graur aŭ M. Malita ne vidas Esperanton kiel estontan mondligvon", kaj plue raportas pri la „terminologia ŝlosilo" de Eugen Wüster. Pri Wüster mi skribis en „Esperanto" 2/79.

Tute malprave d-ro Gehl fine mencias IALA, kiu ĉesis ekzisti en 1951 kaj kies antaŭlaboroj ne resumiĝis en la semiplanlingvo de Gode „Interlingua".

D. B.

Pri la Stato kaj pliefikigo de Laboro de Sovetiaj Esperantistoj kaj plibonigo de iliaj Internaciaj ligoj

(El la raporto de prof. d-ro Mahomet ISAJEV en la Fonda Konferenco de la Asocio de Sovetiaj Esperantistoj. Moskvo, marto 1979)

Hodiaŭ estas fondata la nova socia organizaĵo -Asocio de Sovetiaj Esperantistoj. Ĉi-tage ni devas prilumi la staton de nia laboro, pridiskuti la ekzistantajn problemojn kaj skizi vojojn por pliefikigo de nia laboro en la lukto por paco, internacia kunlaboro, por vastigo de la kontaktoj.

En Soveta Unio ĉiam estis artibuata granda signifo al soci-politika aktiveco de la laboruloj en la sfero de internaciaj ligoj, al starigo de iliaj kontaktoj kun sociaktivularo de aliaj landoj, al agado de la sociaj organizaĵoj en tiu sfero.

Pli ol 50 milionoj da nialandaj civitanoj partoprenas la agadon de sovetiaj societoj de amikeco, asocioj, sekcioj, respublikaj societoj de amikeco, iliaj filioj en urboj, fabrikoj kaj uzinoj, kolĥozoj, sovĥozoj, sciencaj kaj kulturaj institucioj.

Nuntempe Unio de Sovetiaj Societoj de Amikeco (SSOD) subtenas kontaktojn kun ok mil organizaĵoj kaj multaj agantoj en 140 landoj de la mondo. Sian kontribuon donas al la agado de SSOD ankaŭ la esperantistoj, ligitaj kun la Unio pere de la Komisiono pri Internaciaj Ligoj de Sovetiaj Esperantistoj, kreita en 1962.

Ĉe kreo de la Esperanto-komisiono ĉe SSOD antaŭ ĝi estis starigita la tasko: per starigo kaj evoluigo de kontaktoj kun eksterlandaj esperantistaj organizaĵoj kontribui al disvolvo kaj plifirmigo de amikeco, interkompreno kaj kultura kunlaboro inter la popoloj de Soveta Unio kaj eksteraj landoj.

Estas tute kompreneble, ke en la procezo de aktiva agado la amplekso de laboro de la Esperanto-komisiono daŭre kreskis. Ĝi inkluzivas starigon de kontaktoj kun progresemaj agantoj de la monda esperantista movado, ĉiujarajn vojaĝojn al tutmondaj esperantistaj kongresoj, aktivan partoprenon en la laboro de la Mondpaca Esperantista Movado (MEM), aliĝanca kun la Monda Packonsilantaro, renkontiĝojn kun eksterlandaj esperantistoj (gastoj de USSR).

La eldona agado de la lastaj jaroj estas karakterizebla per preparo kaj emisio de sufiĉe granda kvanto de libroj kaj revuoj. Inter ili aparte notindas: bulteno „Por la paco“ (12 eldonoj), revuo „Paco“-organo de la Mondpaca Esperantista Movado (4 numeroj), pluraj politikaj kaj literaturaj broŝuroj, entute 45 eldonaĵoj.

Krom la eldona produktaĵo de moskvaj esperantistoj, aperis pluraj eldonaĵoj en respublikoj.

Sovetiaj esperantistoj partoprenis preskaŭ ĉiujn Universalajn Kongresojn de la lastaj jaroj. La lastan 63-an Kongreson de Universala Esperanto-Asocio vizitis rekorda kvanto de sovetiaj esperantistoj — 105 personoj.

La delegitaro de sovetiaj esperantistoj, konsistinta el tri specialigitaj turismaj grupoj, estis en Bulgario de la 22-a de julio ĝis la 5-a de aŭgusto. Ĝi partoprenis renkontiĝojn kun aktivuloj de la Societo de Bulgara-Sovetia Amikeco kaj esperantistoj en la urboj Sofio, Plovdivo, Gabrovo kaj ankaŭ la Kongreson de UEA kaj konferencon de MEM ekde la 30-a de julio ĝis la 5-a de aŭgusto en Varno.

Dum la Kongreso okazis konversacioj kun la prezidanto de UEA, dum kiuj ĉeestis estraranoj de UEA. La gvidantaro de UEA alte taksis la partoprenon de la granda delegitaro de sovetiaj esperantistoj en la Kongreso. Ĝi esprimis pretecon pridiskuti konkretajn demandojn de plua kunlaboro kun sovetiaj esperantistoj.

La sovetiaj esperantistoj dank' al sia sukcesa kaj multjara laboro pruvis al la tuta mondo, ke ili ekzistas kaj sukcese agas, ke Esperanto en nia lando ne estas persekutata (kiel iuj ŝatus prezenti la staton de la afero). La esperantista movado estas nedisigeble ligita kun la scienco. Ne hazarde *E. K. Drezen* kaj aliaj aktivaj esperantistoj estis samtempe ankaŭ interlingvistoj-esperantologoj. Kaj hodiaŭ ni ne povas ne rememori nian unuan prezidanton kaj gvidanton de la sovetia interlingvistika skolo profesoron *E. A. Bokarev.*

Ni scias, ke Esperanto havas multajn adeptojn, sed ekzistas ankaŭ kontraŭuloj. Ĉe tio estas karakterize, ka la lastaj kutime havas pri la problemo treege malproksiman imagon. Kompreneble, tial ilia negativa rilato ne povas esti inde argumentita.

La interlingvistoj de nia lando komprenas la tutan komplikecon de solvado de la problemo pri internacia helpa lingvo. Ĉi tie en unu nodon kunplektiĝis faktoroj de plej diversaj specoj: politikaj, ekonomiaj, ideologiaj, sociologiaj, lingvistikaj. Tial por plej rapida kaj optimuma solvo de la problemoj de objektiva kaj subjektiva karakteroj ekstarantaj sur la vojo, necesas skrupula esplora laboro en ĉiuj menciitaj direktoj, necesas maksimuma kompreno kaj kunlaboro de sciencistoj de multaj najbaraj scifakoj.

Jam ĉirkaŭ dek jarojn ĉe scienca konsilantaro pri la kompleksa problemo „Leĝoj de evoluo de naciaj lingvoj lige kun evoluo de socialismaj nacioj" ekzistas Sekcio de Interlingvistiko. Dum ĝiaj kunsidoj estis pridiskutitaj kelkaj dekoj da prelegoj. Surbaze de ili estas eldonita la speciala kolekto „Problemoj de interlingvistiko". Estas preparita por presado la granda kolektiva laboro „Problemo de internacia helpa lingvo", en kiu estas prilumataj pluraj demandoj de teorio, historio, strukturo kaj lernometodiko de Esperanto.

La sovetiaj interlingvistoj en sia teoria kaj praktika agado devas baziĝi sur certaj principoj, kies ĉefa enhavo, laŭ nia opinio, konsistas el jeno.

La interlingvistiko kiel scienca branĉo ĉe ni disvolviĝas sur la firma bazo de marksisma-leninisma metodologio kaj lenina nacilingva politiko. Baziĝante sur la marksisma-leninisma tezo pri plena egalrajteco de ĉiuj lingvoj, ni starigas la „artefaritan" helpan lingvon kontraŭ nek interpopolaj, nek tiel nomataj „mondaj", nek des pli naciaj lingvoj. Ne temas pri anstataŭigo de unuj per aliaj.

Lige kun la neceso pridiskuti la ekzistantajn mankojn kaj rezervojn por plibonigo de la esperantista movado en Soveta Unio, la Organiza komitato de la Fonda Konferenco trovas celkonforma turni vian atenton ankoraŭ al jenaj momentoj.

1. Ankoraŭ ne ĉiuj esperantistoj konceptas klare la veran rolon kaj lokon de Esperanto en la nuntempa mondo. Ofte oni troigas la signifon de tiu lingvo en la socia evoluo.

Ankoraŭ kaj refoje indas emfazi, ke la lingvo Esperanto, same kiel ajna alia lingvo, estas ilo, ilo por komunikado. Per si mem ĝi portas nenian idean (en socia signifo de la vorto) ŝarĝon. Oni povas uzi ĝin tiel por bono, kiel por malbono. La plejmulto de sovetiaj esperantistoj kaj interlingvistoj antaŭe kaj nun baziĝis sur tiu fundamenta marksisma-leninisma difino de lingvo. Kaj en sia estonta agado la esperantistoj devas konstante memori pri tio, por ne allasi domaĝajn erarojn.

2. Multaj mankoj de la nuntempa esperantista movado estas kaŭzataj de ĝia neordigiteco. Ĝis nun ne ekzistis unueca tutsovetia organizaĵo.

La 27-a de decembro 1978 Buroo de Prezidiumo de SSOD, Sekretariaro de VCSPS[1]) kaj Sekretariaro de CK VILKSM[2]) akceptis decidon „Pri organizo de Asocio de Sovetiaj Esperantistoj (ASE)". Dum okazintaj post tio kunsidoj de la Organiza Komitato de la Fonda Konferenco estis aprobita la projekto de „Regularo de ASE", en kiu estas indikitaj la celoj kaj taskoj de la Asocio.

En centro de atento de la Esperanto-komisiono estis la demandoj de internaciaj ligoj de sovetiaj esperantistoj. Pri tiuj de la agado interne de la lando la Komisiono ne havis eblon okupiĝi. Kio koncernas ASE, do ĝi ampleksas la tutan komplekson de la problemoj, ligitaj kun la esperantista agado en Soveta Unio. El tio sekvas kaj la konsiderinda plivastigo de la funkcioj de ASE kompare kun la Komisiono, kaj la neceso uzi novajn formojn de laboro kun lokaj, respublikaj kaj aliaj grupoj, kun apartaj esperantistoj.

Kiel estas konate, la junaj esperantistoj por sia lingva praktiko kaj spertinterŝanĝo organizadis somerajn tendarojn. Evidente, la Estraro de ASE devas studi tiun sperton kaj daŭrigi la koncernan praktikon, levante ĝin sur pli altan organizan kaj soci-politikan ŝtupon.

La estraro de ASE emisios „Bultenon" kaj ĉiel kontribuos al preparo kaj publikigo de lernolibroj kaj lernhelpiloj. Endas nur deziri, ke la Estraro faru ĉion-ĉi kun necesa operativeco kaj kun plena konsidero de la bezonoj de la Esperanto-movado.

Kio koncernas la eldonon de Esperanto-literaturo ĉe ni, do ĝi devas esti plivastigita. Interalie estas planate ekeldoni revuon, daŭrigi publikigon de plej gravaj partiaj dokumentoj, kaj ankaŭ eldonadon de verkoj de elstaraj rusaj kaj sovetiaj verkistoj. Simila pliampleksigo de la organizaj formoj kaj metodoj devas kaŭzi ordigon de la tuta laboro de sovetiaj esperantistoj. Ĉe tio, krom SSOD, la Estraro de ASE devas sin apogi sur helpo kaj subteno flanke de sindikataj kaj komsomolaj organoj de diversaj niveloj. Nur tiukaze eblos plenumi tiujn taskojn — precipe interne de la lando, kiuj staras antaŭ ni en la nova etapo.

La Estraro de ASE devas zorge pripensi la strukturon de ne nur lokaj grupoj, sed ankaŭ de centraj sekcioj kaj komisionoj. Netaj organizaj formoj multe kontribuos al plenumo de la planataj taskoj kaj celoj. Ĉe tio necesas konsideri kaj uzi la tutan pozitivan sperton, kiun akumulis la antaŭa etapo de la Esperanto-movado. [1]) Sindikatoj [2]) Komsomolo

DECIDO
de la Tutsovetia Fonda Konferenco de la Asocio de Sovetiaj Esperantistoj (ASE)

Aŭskultinte kaj pridiskutinte la raporton pri la stato kaj rimedoj por plibonigo de la esperantista laboro en la lando kaj demandon pri fondo de la Asocio de Sovetiaj Esperantistoj (ASE), la Konferenco, reprezentanta Esperanto-klubojn kaj Esperanto-organizaĵojn de urboj, provincoj, regionoj, aŭtonomaj kaj uniaj respublikoj, aprobas la decidon de Unio de Sovetiaj Societoj de Amikeco kaj Kulturaj Ligoj kun Eksteraj Landoj (SSOD), Tutsovetia Centra Konsilantaro de Profesiaj Sindikatoj (VCSPS) kaj Centra Komitato de Tutsovetia Lenina Komunista Junulara Uniuĝo (CK VLKSM) pri kreo de la Asocio kaj akceptas ĝin kiel esprimon de zorgo kaj helpo pri ordigo kaj evoluigo de la Esperanto-movado en nia lando.

Ĝenerala sekretario de CK KPSU Prezidanto de Prezidiumo de Supera Soveto de USSR, kamarado L. I. Breĵnev, plurfoje substrekis la grandegan signifon de la fortoj de sociaktivularo en solvo de gravaj internaciaj problemoj. La sovetiaj esperantistoj opinias sia unuaranga devo aktive partopreni, kune kun vastaj rondoj de la sovetia sociaktivularo, en la nobla lukto por ĉiurimeda larĝigo de la fronto de pacadeptoj. Ni konsideras la internacian helpan lingvon Esperanto kiel unu el iloj por disvastigi la veron pri nia soveta realeco, pri evoluo de ekonomio, scienco kaj kulturo en USSR pri la interna kaj ekstera politiko de nia ŝtato kaj disvastigi la ideojn de interkompreno, kunlaboro kaj interpopola amikeco, malstreĉiĝo de la internacia tensio, tutmonda paco. Esperanto devas helpi al la sovetiaj esperantistoj pri konatiĝo kun la vivo, laboro, kulturo, sociaj problemoj de laboruloj en eksteraj landoj, plifirmigi la aferon de internaciismo. La decido pri kreo de la Asocio metas sur nin altan respondecon kaj devigas ne nur vastigi, sed ankaŭ profundigi nian agadon en la sfero de evoluigo kaj firmigo de la internaciaj ligoj, fari ilin pli efikaj.

Dekretante la fondon de la Asocio de sovetiaj esperantistoj, la Konferenco **DECIDAS:**

1. Konsideri ĉefa tasko de la Asocio kaj ĝin enirantaj esperantistaj organizaĵoj partopreni, helpe de la lingvo Esperanto, en firmigo de amikeco kaj evoluigo de kulturaj ligoj de la sovetia popolo kun popoloj de eksteraj landoj por interesoj de firma paco, sekureco kaj kunlaboro; helpi al esperantistoj pri studado aŭ profundigo de scioj de la lingvo Esperanto; eduki ĉe la sovetiaj esperantistoj la sentojn de patriotismo kaj internaciismo, nekompromisemo al reakcia ideologio, al faŝismo, koloniismo, rasa diskriminacio kaj socia maljusto. La Asocio kontribuos al evoluigo de la internaciaj ligoj de sovetiaj esperantistoj kaj kunordigos la agadon de lokaj Esperanto-organizaĵoj en la interna kaj internacia sferoj.

2. Proponi al la Estraro de la Asocio en laŭeble nelonga tempo, en intima kontakto kun la sindikataj kaj komsomolaj organizaĵoj, efektivigi laboron pri ordigo de antaŭviditaj en la Regularo lokaj organizaĵoj (kluboj, rondetoj, urboj, provincaj, regionaj kaj respublikaj filioj aŭ Asocioj) por altiri

ilin al aktiva laboro pri vastigo kaj firmigo de la internaciaj ligoj kun eksterlandaj esperantistoj en la komuna lukto por interkompreno, malstreĉiĝo, malarmado kaj tutmonda paco. Dum 6 monatoj ellabori kaj konfirmi tipan regularon pri Esperanto-klubo.

3. Por pli efika organizo de laboro rekomendi al la Estraro krei specialigitajn sekciojn aŭ komisionojn (organiz-amasan, pri internaciaj ligoj, pri gazetaro kaj informado, pri akcepto kaj helpo al eksterlandaj esperantistoj-turistoj, junularan, virinan k. a.)

Komisii gvidon de la sekcioj kaj komisionoj al spertaj kaj kvalifikitaj aktivuloj-esperantistoj.

4. Komisii al la Estraro peti ĉe SSOD, VCSPS kaj CK VLKSM prepari la demandon pri establo de eldonado de soci-politika kaj literatur-belarta revuo en Esperanto kaj informa bulteno de la Asocio en la rusa lingvo kaj ankaŭ pri eldonado de lerniloj, soci-politika kaj belarta literaturo en Esperanto. Starigi kontakton kun administrejoj pri rimedoj de amasa informado (preso, agentejo APN, Ŝtata komitato pri televido kaj radio) por prilumadi la agadon de la Asocio kaj utiligi Esperanton el la vidpunkto de ASE.

5. Rekomendi al la Estraro evoluigi kontaktojn kun internaciaj esperantistaj organizaĵoj tiel universalkarakteraj (UEA, TEJO), kiel fakaj kaj naciaj. Entrepreni rimedojn por garantii aktivan partoprenon de la Asocio en la 64-a Kongreso de UEA kaj 35-a Kongreso de TEJO kaj studi la demandon pri kunlaboro kun tiuj organizaĵoj.

6. La Estraro kaj lokaj organizaĵoj aktive partoprenu la laboron de MEM.

7. Praktiki pli vastajn interŝanĝojn kun Esperanto-organizaĵoj de socialismaj landoj, uzi por realigo de ligoj kaj kontaktoj kanalojn de specialigita turismo, interŝanĝo de literaturo ktp.

8. Komisii al la Estraro ekkontakti koncernajn organizaĵojn por garantii aktivan organizatan partoprenon de sovetiaj esperantistoj en gravaj socipolitikaj aranĝoj de proksimaj jaroj (efektivigo de la Jaro de Infano, Olimpiko-80 k.a.)

9. Proponi al la Estraro de la Asocio ĉe ellaboro de planoj por praktika laboro konsideri la sugestojn, prezentitajn de delegitoj dum la laboro de la Konferenco kaj entrepreni rimedojn por ties realigo.

La Konferenco alvokas ĉiujn sovetiajn esperantistojn aktive partopreni laboron de la Asocio, kiu devas esti farata sub signo de firmigo de la internacia solidareco de laboruloj en lukto por paco, amikeco, libero, egaleco, frateco kaj feliĉo de ĉiuj popoloj.

La Konferenco certigas, ke la sovetiaj esperantistoj, kiel unu el taĉmentoj de sovetia sociaktivularo, kune kun la sovetia popolo subtenados kaj realigados la internan kaj eksteran politikon de Soveta Ŝtato, KPSU, Politburoo de CK de nia partio frunte kun kamarado L. I. Breĵnev.

Iamaj GLEA-membroj renkontiĝis

La duan fojon CLE organizis renkontiĝon de iamaj membroj de Germana Laborista Esperanto-Asocio (GLEA). 42 gekamaradoj rerenkontiĝis la 30-an kaj 31an de majo 1979 en Karl-Marx-Stadt. Por kelkaj ĝi estis revido post dekoj de jaroj. Melfermante la renkontiĝon, la vicprezidanto de CLE, *Ludwig Schödl,* emfazis la vivantecon de la idealoj kaj tradicioj de la revolucia germana laborista Esperanto-movado en la nuna agado de la esperantistoj, organizitaj en Kulturligo de GDR.

Kompreneble la ĉefa celo de la aranĝo estis ĝuste, doni al niaj veteranoj la eblecon rerenkontiĝi. Interesaj programeroj aldone certigis multflankan kaj enhave pliriĉigan pason de la kunveno.*Werner Habicht* el Waltershausen kaptis la atenton montrante interesajn diapozitivojn el la esperantista laboristmovada agado de la 20aj kaj 30aj jaroj. La prezidanto de DLE Karl-Marx-Stadt kaj membro de la prezidio de CLE, *Hans Heinel,* post komuna rigardo de la filmo „Kvar ĉapitroj GDR", substrekis la rolon de Karl-Marx-Stadt (la iama Chemnitz) en la klasbatalo de la pasinteco kaj rememorigis pri la tradicioj de la iama LEA-distrikto Erzgebirge/ Vogtland.

En la centro de la programo staris la Esperantista movado en Sovetunio. Pri ties gloraj tradicioj parolis *Ludwig Schödl.* Ĉiuj partoprenantoj varme aplaŭdis la fondon de la Asocio de Sovetiaj Esperantistoj (ASE) kaj atente sekvis la detalajn informojn de *d-ro Detlev Blanke* pri la postmilita agado de sovetuniaj esperantistoj pri la fonda kongreso de ASE (vidu paĝojn 6-10) kaj pri la tie alprenitaj gravaj decidoj.

Sonbenda revuo kun la voĉoj de meritplenaj komunistoj-veteranoj de la internacia Esperanto-movado, *Rudi Graetz, Willi Vildebrand, Otto Bäßler, E. D. Bokarev, S. N. Podkaminer, Bill Keable, A. Grigorov, N. Aleksiev, Ĥ Gorov kaj Ngyen van Kinh* finis la renkontiĝon. En sia ferma parolado *Hans Heinel* prave akcentis pri la mirinda spirita freŝeco kaj sindona agado de la iamaj laboristaj esperantistoj, pri ilia politika engaĝemo por la 30jara GDR, por la idealoj de la internaciismo kaj komunismo. Esperanto por ili estis tiu mirinda instrumento doninta al la politika klasbatala aktivado internacian dimension.

1980 CLE organizos la 3-an renkontiĝon. Iamaj membroj de LEA, vivantaj sur la teritorio de GDR, kiuj ne ricevis invitilon al la unua kaj dua renkontiĝoj, estas petataj kontakti CLE.

Pola Radio en Esperanto: 20jara

La 4an de aprilo 1959 unuan fojon eksonis tra la antenoj de Pola Radio en Varsovio: „Parolas Varsovio — naskiĝurbo de Esperanto". Ekde tio pasis 20 jaroj, kaj ĉiutage la samaj vortoj ripetiĝas, enkondukintaj variajn kaj altvalorajn elsendaĵojn. Tio estas absoluta rekordo en la 90jara historio de Esperanto. La jubileo instigu la aŭskultantojn 1. sendi siajn rememorojn pri la 20jara aŭskultado, 2. sendi siajn impresojn kaj rimarkojn pri la valoro de Esperanto kiel radiolingvo por vasta diverslanda informo ĝenerale kaj tutspeciale pri la patrio de Esperanto, Pollando.

Jen la adreso de la redakcio: Pola Radio, Esperanto-Redakcio, pk. 46, PL-00-950 Warszawa.

(Laŭ „Heroldo" 4-5/79)

Zum GLEA-Treffen

Inzwischen ist schon wieder einige Zeit nach der Begegnung der Veteranen der proletarischen Bewegung in Karl-Marx-Stadt vergangen. Dieses Treffen, so meine ich, ist recht erfolgreich verlaufen. Es ist mir daher ein aufrichtiges Bedürfnis, den Initiatoren im Zentralen Arbeitskreis, aber auch den Mitstreitern in Karl-Marx-Stadt, meine höchste Anerkennung und meinen Dank auszusprechen. Es wurde auch hier wieder deutlich, daß alle diejenigen, die in früheren Jahren für die Ideale des Aufbaus des Sozialismus gearbeitet und gestrebt haben, bis ins hohe Alter geachtet sind und auf ihre Erfahrungen nicht verzichtet werden kann. Es gab in den Diskussionsrunden viele gute verwertbare Anregungen aus der Arbeit der früheren Zeit, die wir auch heute noch, wenngleich auch übertragen auf unsere Gegenwart, gut umsetzen können. Immer wieder fazinierend sind die Ausführungen des Gen. Heinel. Auch ihm sei ein Dankeschön gesagt. Eine Schlußfolgerung aus diesen Zusammenkünften müßte es nun sein, mehr denn je die alten Traditionen der Arbeiter-Bewegung für die aktuelle Arbeit zu nutzen.

Wenn nun fast im gleichen Zeitraum die Gründung des „Bundes Sowjetischer Esperantisten" erfolgte, dann denke ich, sollte uns das auch Ansporn sein, unsere Möglichkeiten höherer Effektivität unserer Esperantoarbeit zu durchdenken und die Basis im Kulturbund zu verbreitern.

Werner Plate, Rostock

8-a plenkunsido de CLE

Grandaj afiŝbretoj en la stacidomo kaj antaŭ la hotelo atentigis pri la plenkunsido de CLE, kiu okazis la 4an kaj 5an de majo 1979, ĉifoje en la apudlima urbo Frankfurt/Oder.

La tagordo, kiel kutime, traktis esencajn demandojn de la agado de la esperantistoj en GDR. Krom multaj raportoj (i. a. pri la XIIa Konsultiĝo, seminarioj kaj aranĝoj de la distriktoj) kaj informoj oni pli detale traktis pri problemoj de la trovo, eduko kaj kvalikado de esperantistaj funkciuloj (d-ro D. Blanke), pri junulara agado (M. Lennartz) kaj aktualaj problemoj de la internacia Esperanto-movado (d-ro D. Blanke).

Tre grava ankaŭ estis la provo de CLE jam nun plani la ĉefan agadon por 1980. Ĉiuj Distriktaj Laborrondoj estas alvokitaj informi CLE pri iliaj ĉefaj planitaj aktivecoj (internaciaj aranĝoj, seminarioj, eldonaĵoj k. s.), precipe se ili havas gravecon por la tutlanda agado en GDR.

La 5an de majo la Distrikta Laborrondo Esperanto en Frankfurt/Oder kunvenigis pli ol 20 esperantistojn al malgranda renkontiĝo kun membroj de CLE. Post la prezento de la esperantlingva filmo „Kvar ĉapitroj GDR" ekestis utila diskuto pri aktualaj problemoj de la distrikta, enlanda kaj internacia agadoj.

Responde al la tezoj

D-ro J. Leyk publikigis en „de“ n-ro 6/1978 (92) tezojn pri la E-movado kaj sciencaj esploroj. Pri tiuj mi volas ĉi-sube respondi:

1. „Sciencaj esploroj . . . tre longe stagnis, . . . tamen en la lastaj dek jaroj . . . socie la temo pligraviĝas.“ (Mi tre strikte mallongigas la citojn kaj redonas la esencon. — ML) Nu, ŝajnas al mi ke la sciencaj esploroj pri internacia lingva komunikado ne nur stagnis sed preskaŭ ne estis. Tio havas konkretajn kaŭzojn (komplika politika situacio, konsiderinda sektemo en la ĉefaj movadaj fluoj, relativa malforteco de la progresivaj fortoj . . .). Nur post kiam oni ligis la problemaron pri la internacia lingvo kun aliaj, por nia hodiaŭa tempo pli gravaj problemoj kaj esploroj (batalo por paco, kibernetiko, propedeŭtiko . . .), la sciencaj esploroj menciinde progresis.

2. „Kontribuon al la scienca pritrakto . . . donas ankaŭ la nunaj esplorcentroj formale neligitaj kun E-movadoj organizaĵoj . . .“

   Bedaŭrinde d-ro Leyk ne nomas iun tian centron. La esprimo „formale ne ligitaj“ eldiras nenion. Ĝi nur komprenigas, ke ili ne estas jura parto de tia organizaĵo. Persone en la esplorcentroj agas la samaj aŭtoritatuloj kiel en la organizaĵoj. Do plej ofte la stimulado kaj iomete ankaŭ la direktado de la esploroj devenas el la E-organizaĵoj.

3. „La motora celo de la E-organizaĵoj . . . estas establi . . .Esperanto-komunumon“. S-ro Leyk ne difinas tiun „komunumon“. Konjekte ĝi ampleksas la asociigitan E-movadon. Kun tiu tezo mi tute ne konsentas. Unue tiu „komunumo“ elvokas ĉe mi la ideon pri la „granda E-familio“, pri interna ideo, E-to kiel aŭtomata amikigilo. Due la taskoj de UEA unuflanke kaj la naciaj organizaĵoj aliflanke kelkfoje estas diversaj. La naciaj E-asocioj havas ĉefe enlandan taskon disvastigi Esperanton naciskale (diskonatigi la landon, varbi novajn membrojn, eduki gvidantojn . . .), male UEA certasence ankaŭ reprezentas la Esperanto-movadon en internacia kadro kiel funkciantan modelon de unulingva internacia komunikada sistemo kaj tiel ion similan al mondvaste realigata scienca eksperimento.

4. La aŭtoro diras ke „scienca esplorado karakteriziĝas per . . . aperteco en siaj konkludoj. Sen kritiko kaj kontraŭtezoj la scienco ne povas progresi“. Tio estas ĝusta nur parte. Dogmoj ne havas ekzistorajton en la scienco. Tiom prave. Sed scienca rondo ne estas sin memkontentiganta diskuta klubo. Ĉiuj sciencaj elpaŝoj bezonas fundamenton: kolektadon de faktoj, ties sistemigadon kaj komparadon, dialektikan enordigadon . . . Plue la aŭtoro diras „. . . la komunumo decidas . . .“ Ne, la komunumo ne decidas. Ĝi ne havas instrumenton por decidi pri sciencaj esploroj, mitoj, aŭtoroj, akuzoj aŭ io ajn. La „komunumo“, do la movado aŭ la asocioj, ne estas homogena, ĝi konsistas el amaso da plej diversaj homoj kun diversaj spertoj, opinioj, konceptoj . . . Decidas finfine la socio, en kiu la esperantistoj vivas, tiu decidas laŭ la bezonoj kaj sociaj leĝoj, kun kiuj ĉiuj sciencistoj devus esti konatigitaj.

5. „... la fakaj grupoj enkadre de landaj organizaĵoj kaj ... UEA havas limigitajn eblecojn gvidi sciencajn esplorojn ... ili spirite kaj formale ... apartenas al la movada komunumo". Spirita kaj formala aparteno al la E-movado ne malhelpas sciencajn esplorojn, se tiu movado mem havas malferman pozicion. Due spirita ligiteco koncernas ne ligon al asocio sed unuavice ideologian ligon. Homo kun etburĝa, verdisma sektemo ne povas gvidi sukcesigajn esplorojn. La kontraŭa ekzemplo estas la esploroj en GDR. Dekomence la gvidantaj esperantistoj en GDR atentis pri emfazo de sciencaj esploroj de sur marksisma starpunkto.

6. D-ro Leyk asertas ke „sciencaj grupoj en E-organizaĵoj apenaŭ povas pliprestiĝigi la opinion pri la organizaĵoj en la okuloj de la ekstera serioza publiko". Niaj spertoj en GDR ĝuste diras la malon. Ĉefe nia scienca laboro konatigis kaj aŭtoritatigis la esperantistan movadon en nia respubliko. Pri tio ekzistas amaso da faktoj, pri kiuj oni sciiĝas ankaŭ el „der esperantist". Simila situacio montriĝas ankaŭ en Sovetunio.

   Krome mi legis ke „la socio atendas ... de lingvoamikaj kaj hobiulaj organizaĵoj ion tute alian ol sciencon".
   La esperantistoj en GDR ne komprenas sin nur kiel lingvoamikoj kaj hobiuloj. Gvidantoj en KL ĝenerale estas honoroficaj agantoj por la socio. La laboro de niaj honoroficuloj (inkluzive de mi mem) ricevas altan atenton kaj aprezon de ĉiuj ŝtataj kaj partiaj instancoj. Same la rezultoj de nia laboro.

Konkludo:

Niaj spertoj en GDR montras ke la scienca okupiĝo pri E-to (interlingvistiko, esperantologio, historio de laborista E-movado k. a.) tre grave progresigas, popularigas Esperanton (movado kaj lingvo). Niajn sukcesojn ekz. en la gazetara laboro, la iom seriozan konsideron flanke de Libera Germana Junularo kaj la interesiĝon de „seriozaj" sciencistoj ni dankas ĉefe al longjara, pena kaj strikta scienca laboro. Tiuj sukcesoj ne ĉiam estas konataj en eksterlando. La scienca laborado en la E-asocioj antaŭas kaj stimulas la okupiĝon pri E-to fare de neesperantistaj rondoj kaj tiel ankaŭ reefikas pozitive por la movado, kompreneble.

Michael Lennartz

Bibliografio de sciencaj artikoloj

Por prilaborata bibliografio de sciencaj artikoloj en Esperanto ĉiuspecajn revuojn, periodaĵojn kaj kolektivajn verkojn kun sciencaj artikoloj en Esperanto serĉas: Edward Wojtakowski, P. O. Kesto 312, PL-50-950 Wroclaw 2, Pollando

Rudolf Hahlbohm

Puppentheater und Esperanto

Kiel konate, post la forpaso de Rudi Graetz en la jaro 1977, nova prezidanto de Centra Laborrondo elektiĝis Rudolf Hahlbohm el Berlin.

Multaj esperantistoj eble ne scias, ke Rudolf Hahlbohm, i. a. profesia grafikisto kaj teatroscienciisto laŭ kleriĝo, siatempe ludis gravan rolon en la akceptigo de Esperanto en la pupteatraj medioj. Li estis kelkajn jarojn prezidanto de la Nacia Centro por Pupteatro en GDR kaj kiel tiu apartenis al la prezidio de „Union Internationale des Marionettes" (UNIMA). En tiu internacia organizaĵo Rudolf Hahlbohm tre efike pledis por Esperanto. Lia agado kaj tiu de aliaj portis fruktojn, kiel ni scias. En la GDR-numero de „Paco" 1976 (p. 33) ni publikigis artikolon pri la plej gravaj faktoj. Ĉi-numere ni publikigas artikolon pri la sama temo de Rudolf Hahlbohm, en la germana.

Die Anwendung von Esperanto auf speziellen Interessen- und Fachgebieten, für die Herstellung von Kontakten und zum Erfahrungsaustausch nimmt zu. Das beweist die zunehmende Zahl von fachlichen Querverbindungen im Rahmen der internationalen Esperanto-Organisation (UEA). Daraus erwächst praktischer Nutzen für die Arbeit besonders auf wissenschaftlichen, technischen und künstlerischen Gebieten und zugleich eine effektive Lernmotivation.

Nachdem sich die internationale Sprache seit Jahrzehnten als Literatur- und Bühnensprache bewährt hat, fand sie vor einem Jahrzehnt Eingang im Puppenspiel.

Ein erstes Beispiel war das Auftreten des Staatlichen Puppentheaters Budapest mit dem Märchen „Das Feuerzeug" auf dem UEA-Kongreß 1966. Entscheidend trug das 1967 in Zagreb ins Leben gerufene internationale Puppentheater-Festival (PIF) zur Anwendung von Esperanto auf der Puppenbühne bei. Inzwischen sind immer mehr Berufs- und Amateurpuppentheater dazu übergegangen, sowohl Aufführungen in Esperanto einzustudieren als auch Esperanto für internationale Kontakte zu nutzen. Das internationale Puppentheater-Festival wurde seitdem jedes Jahr durchgeführt. In zehn Jahren nahmen 53 Puppentheater aus 15 Ländern teil, sie führten in 406 Vorstellungen vor 13 000 Zuschauern 82 Stücke auf. Die meisten Aufführungen fanden in Esperanto statt, neun davon wurden im Fernsehen gezeigt. „PIF" hat sich in dieser Zeit sowohl bei den Puppenspielern als auch bei den Esperantisten einen guten Namen gemacht und fand auch die Anerkennung der „Union Internationale des Marionettes" (UNIMA). Nunmehr findet dieses Festival unter dem Protektorat der internationalen Puppentheater-Organisation statt. Neben Theateraufführungen wurden auch Aufführungen von Puppentheatern immer mehr Bestandteil der Esperanto-Weltkongresse, so auch 1978 beim UEA-Weltkongreß in Warna.

Nachdem das internationale Puppentheater-Festival immer nur in Zagreb (Jugoslawien) stattgefunden hatte, fand es 1978 in zwei Teilen statt, im Juni in Tromsø (Norwegen) und im Oktober in Zagreb. Es führen jeweils 5 — 10 Ensembles 40 — 50 Vorstellungen durch, die Teilnahme führte vielfach zu anschließenden oder späteren Tournee-Einsätzen. Für die besten Leistungen werden jeweils verschiedene Preise vergeben, durch eine Fachjury, eine Kinderjury und die UNIMA.

Begleitmaterial zum Selbstunterricht

Für jene, die Esperanto im Selbststudium erlernen möchten, erarbeitete die Fachgruppe Methodik des Esperanto-Unterrichts beim ZAK Esperanto (Leitung Dr. Till Dahlenburg) ein „Begleitmaterial zum Selbstunterricht". Die 74 S. umfassende Broschüre enthält ein Vorwort mit allgemeinen Hinweisen zum Selbststudium sowie Hilfen für die 20 Lektionen des Lehrbuches. Jedes Kapitel enthält im Abschnitt I **Informationen über Esperanto** (z. B. Wozu Esperanto? Nach welchen Grundsätzen ist Esperanto aufgebaut? Woher stammt das Wortmaterial des Esperanto? Esperanto als Literatursprache. Esperanto in Wissenschaft und Technik. usw.) Dann folgen im Abschnitt II **Arbeitshinweise und Erläuterungen zur Lektion** (A. Erklärungen zum Text und B. Vergleichslösungen). Im Abschnitt III findet der Autodidakt **Kontrollübungen,** die er an seinen Mentor zur Korrektur einsenden kann.

An die Behandlung der einzelnen Lektionen schließen eine gedrängte Übersicht über den akuellen Stand der praktischen Anwendung des Esperanto sowie detaillierte Hinweise über Möglichkeiten der weiteren Beschäftigung mit der Sprache, der Weiterbildung und der organisierten Betätigung im Kulturbund der DDR an.

Ein Wörterverzeichnis Deutsch/Esperanto (mit etwa 800 Worten) ermöglicht die Übersetzung sämtlicher deutschsprachiger Lehrbuchübungen in Esperanto. Das Lehrbuch enthält ein Wörterverzeichnis Esperanto-Deutsch über 2000 Wörter.

Die Broschüre ist nur beim Zentralen Arbeitskreis Esperanto (M 4,–) erhältlich.

Wir drucken im folgenden die Erläuterungen zur Lektion 4 ab:

Eine besondere Überraschung war auf dem 11. „PIF" (1978) das erstmalige Auftreten des Pekinger Puppentheaters mit dem Stück „Der Aufstand gegen den Palast des Himmels", es wurde mit 2 ersten Preisen ausgezeichnet. Der Preis der UNIMA ging zu gleichen Teilen an das Puppentheater Wroclaw (Polen) und Ljubljana (Jugoslawien). Den Preis für besonders humanistischen Charakter der Aufführung bekam das Puppentheater Pleven (Bulgarien). Einzelne Puppenspieler wurden für sehr gute Beherrschung der internationalen Sprache und ihre Anwendung im Spiel ausgezeichnet, so die Puppenspieler Robert Banky (Ungarn), Jozef Frejment und Jan Formal (Polen), Antoaneta Andreewa (Bulgarien) und An Zimig (VR China).

An dieser stolzen Bilanz ist das Puppenspiel der Deutschen Demokratischen Republik leider bisher nicht beteiligt. Das Puppenspiel der DDR verfügt somit über bisher nicht genutzte Möglichkeiten, die auch dazu beitragen würden, das in 30 Jahren gefestigte Ansehen der Deutschen Demokratischen Republik weiter zu erhöhen.

Lektion 4

I. Informationen über Esperanto

Wo wird Esperanto praktisch angewendet?

Esperanto, das Anhänger in über 90 Staaten hat, wird für die internationale Korrespondenz, für Weltkongresse und andere internationale Begegnungen, als Sprache des Rundfunks, für Belletristik und wissenschaftliche Literatur (bisher 30 000 Titel), für Filme usw. in steigendem Maße verwendet. Die praktische Nutzung des Esperanto wird durch internationale Organisationen, durch Fachgremien und Landesverbände gefördert.

Die wichtigste internationale Organisation der Esperantisten, der Esperanto-Weltbund (UEA), hat bei der UNESCO den Konsultativstatus B. Der Esperanto-Weltbund (UEA) führt jährlich einen Weltkongreß mit 1500 bis 3000 Teilnehmern aus ca. 50 Ländern durch. Am 63. Esperanto-Weltkongreß 1978 in Warna/Bulgarien nahmen sogar 4500 Esperantisten aus 51 Ländern teil. Die Tätigkeit vieler progressiver Kräfte in der internationalen Esperanto-Bewegung spiegelt sich vor allem in den zunehmenden Aktivitäten der antiimperialistischen Esperanto-Vereinigung MEM wider, die 1973 mit dem Weltfriedensrat einen Vertrag über Zusammenarbeit unterzeichnet hat.

Innerhalb der sozialistischen Länder wird Esperanto z. T. an Schulen fakultativ unterrichtet, und zwar besonders in Polen, Ungarn und Bulgarien. In der DDR kann an Volkshochschulen und in den Klubs des Kulturbundes Esperanto gelernt werden. Radio Warschau sendet dreimal täglich umfangreichere Sendungen und informiert über nationale und internationale Ereignisse und Veranstaltungen politischer, kultureller und ökonomischer Art.

II. Arbeitsweise und Erläuterungen zur Lektion

A. Erklärungen zum Text

– Antaŭ unu jaro familio Kraus loĝis en alia urbo = „Vor einem Jahr wohnte Familie Kraus in einer anderen Stadt" oder „Vor einem Jahr hat Familie Kraus in einer anderen Stadt gewohnt". Aus dem Zusammenhang (antaŭ unu jaro) ergibt sich die Übersetzung von „loĝis" als Vergangenheitsform; das Präteritum wird im Esperanto durch die Endung „–is" bezeichnet.

– Ina skribis leteron al amikino . . . = „Ina schrieb einen Brief an eine Freundin" oder „Ina schrieb einer Freundin einen Brief". Die Zielrichtung einer Handlung wird durch eine präpositionale Fügung ausgedrückt (Präposition „al"), es kann jedoch auch der reine Dativ stehen („einer Freundin").

– Ina scias, per kiu trajno Birgit veturos = „Ina weiß, mit welchem Zug Birgit fahren wird" oder „Ina weiß, mit welchem Zug Birgit fährt". Da die Handlung des Fahrens noch bevorsteht, muß das Verb im Futur stehen (Kennzeichen: „–os"); im Deutschen sind wir allerdings nicht so genau, sondern verwenden in der Regel das Präsens.

– . . . per kiu trajno = „mit welchem Zug"
Bei Angabe des Mittels oder Werkzeuges wird die Präposition „per" verwendet, bei Angabe der Begleitung müßte die Präposition „kun" gebraucht werden. Im Deutschen drückt „mit" beide Möglichkeiten aus.

– La amikinoj salutas unu la alian = „Die Freundinnen begrüßen sich (einander)". Da die Handlung wechselseitig ist, muß dies auch zum

Ausdruck gebracht werden. Dazu dient die Fügung „unu la alia“ = die eine (Freundin) die andere (Freundin).

B. Vergleichslösungen

Vergessen Sie nicht, zunächst selbst, mit eigener Kraft, die Übungsaufgaben zu lösen und erst danach die Vergleichslösungen zur Selbstkontrolle heranzuziehen. Machen Sie bitte auch regen Gebrauch von den Verweisungen auf den Grammatikanhang, wo Sie bestätigt bekommen, daß (oder ob) Sie die Beobachtungsaufgaben zu grammatischen Erscheinungen richtig gelöst haben.

Nr. 2 Antaŭ du montoj ŝi sendis leteron al Birgit.
Hieraŭ ŝi sendis al ŝi telegramon.
Morgaŭ ŝi montros al Birgit la urbon.

Ŝi ricevis poŝtkarton de la amikino.
Ŝi rigardas bildkartojn de Dresden.
En la strato Prager Straße ŝi vidas vitrinojn (hotelojn, fontanojn, kinejon).

Survoje li demandis ŝin.
Ŝi loĝas en moderna kvartalo.
Ŝi atendas la amikinon apud gazetkiosko.

Ŝi sendis telegramon al la amikino Birgit.
Jes, ili tre plaĉas al ŝi.
Ili iras al la haltejo Altmarkt.

Ŝi veturis al Dresden per rapidtrajno.
Per tramo ili veturas al la loĝejo.
Per ŝipo ili faros ekskurson.

Nr. 6 Kiam vi skribis la leteron?
Kiam vi sendos la telegramon?
Kion vi vidis en la urbo?
Kion vi montros al la amikoj?
Kie vi loĝis antaŭ du jaroj?
Kie vi atendos?
Al kiu vi sendis la telegramon?
Al kiu vi donis la florojn?
Per kio vi faros la ekskurson?
Per kio vi veturis al la loĝejo?

III. Kontrollübung

Übertragen Sie die Sätze ins Esperanto. Achten Sie vor allem auf die richtige Wiedergabe der präpositionalen Fügungen (z. B. zum Kino) bzw. des deutschen Dativs (im Esperanto mit Hilfe der Präposition „al“).
Die Mutter bereitete den Tisch für das Abendessen vor, aber ihr fehlt Brot.
Sie wollte die Tochter zum Geschäft schicken, aber die Tochter sah fern.
Der Sohn sagte: „Ich muß zum Kino eilen. Und am Abend werde ich einer Freundin die Stadt zeigen.“
Der Vater verspätete sich, aber er gab der Mutter schöne Blumen.
Sie freute sich und verzieh der Familie.

Senden Sie die Auflösung an Ihren Mentor!

Esperanto-Zeitschriften 1980

I. Beim Zentralen Arbeitskreis können folgende Esperanto-Zeitschriften abonniert werden:

1. **„Paco"**, Organ der Weltfriedens-Esperantisten-Bewegung, 6 Nummern, illustriert, pro Heft 16 S., A 4, Jahresabonnement M 10,—
2. **„Bulgara Esperantisto"**, Organ des Bulgarischen Esperanto-Verbandes, 12 Nummern, pro Heft 16 S., illustriert, A 5, Jahresabonnement M 10,—
3. **„Budapeŝta Informilo"**, Organ des Ungarischen Esperanto-Verbandes, 12 Nummern, pro Heft 20 S., illustriert, A 5, Jahresabonnement M 10,—
4. **„Starto"**, Organ des Tschechischen Esperanto-Verbandes, 6 Nummern, illustriert, pro Heft 30 S., A 5, Jahresabonnement M 8,—
5. **„Esperantisto Slovaka"**, Organ des Verbandes der Esperantisten in der Slowakischen Sozialistischen Republik/ČSSR, 12 Nummern, pro Heft 8 S., A 4, Jahresabonnement M 5,—
6. **„Scienca Mondo"**, Organ der Weltföderation der Wissenschaftler (London), 4 Nummern, pro Heft 36 S., illustriert, A 4, Jahresabonnement M 10,—
7. **„Juna amiko"**, Jugendzeitschrift des Ungarischen Esperanto-Verbandes, 3 Nummern, pro Heft 20 S., illustriert, M 4,—

Abonnements für 1980 akzeptiert der Zentrale Arbeitskreis bis zum 30. 10. 1979.

II. Bei der Deutschen Post können abonniert werden:

1. **„der esperantist"**, Mitteilungsblatt der Esperanto-Freunde im Kulturbund der DDR, 6 Nummern, z. T. illustriert, pro Heft 24 S., A 5, M 1,80 (Post-Index-Nummer 31635)
2. **„Hungara Vivo"**, Kulturzeitschrift des Ungarischen Esperanto-Verbandes, 6 Nummern, pro Heft 40 S., illustriert, A 4, M 12,— (Post-Index-Nummer 200824)
3. **„Pola Esperantisto"**, Organ des Polnischen Esperanto-Verbandes, 4 Nummern, pro Heft 16 S., illustriert, A 4, M 10,—

Abonnements dieser Zeitschriften für 1980 müssen bei der Deutschen Post umgehend abgeschlossen werden.

Ofertata/Serĉata

Mi ofertas UEA-jarlibro 1973, 2 partoj. Mi serĉas jarkolekton de „Pola Esperantisto" 1977.
Oskar Stolberg, Feierabendheim „Paul Lange", 705 Leipzig, Riebecktsr. 37/47, Haus 6, Z. 620.

Gramofondisko de Damjanov

12 kantoj en profesia interpreto de la konata bulgara operkantisto Veselin Damjanov troviĝas sur stereofona disko eldonita okaze de la 63a UK 1978 en Varna. La esprimriĉa baritono de Damjanov tre bone prezentas la vokalriĉan esperantan lingvaĵon. La disko (Balkanton, Sofio 1978) estas havebla ĉe CLE kontraŭ 15 markoj.

Atenton: Internacia koresponda kurso de Esperanto

Se vi jam ellernis la lingvobazon kaj vi deziras profundigi vian lingvokonon de la parolata. ĉiutaga Esperanto — partoprenu en la Internacia Koresponda Kurso de (parolata) Esperanto!
La prezo de la Koresponda Kurso estas: 50 guldenoj aŭ 35 rubloj. Aliĝojn akceptas kaj detalajn informojn donas: Pola Esperanto-Asocio, ul. Jasna 6, PL 00-013 Warszawa/Pollando.

Eĉ tio okazis

Flikistino

Pro prirabo de libereco la komerca vojaĝisto Arno Holl devis aperi antaŭ juĝejo en Kopenhago. La fraŭlo estis enŝlosinta en sia loĝejo najbarinon. Tie ŝi fliku por li monton da ŝtrumpoj.

Ekspertizo

Kun ekspertizo komercisto el Glasgow aperis antaŭ la divorca juĝisto. Li estis akuzita pri adulto. La ekspertizo venis de la Meteorologia Instituto kaj konfirmis, ke dum la certa nokto estis nebulo tiel forta, ke „misvojoj kaj konfuzoj rilate personoj sendube eblis".

Nekrologo

Vane la vidvino de Reginald Camberwell el Lansing protestis kontraŭ lia testamente postulita nekrologo. Nun definitive sur lia tomboŝtono legeblas: „Fine mi scias pli multe ol mia edzino, kiu ĉiam asertis scii ĉion."

La venĝo de Figaro

Frizisto el Milano devis aperi antaŭ juĝejo, ĉar li al kliento estis tondinta duonkalvon. „Estis mia venĝo", deklaris la Figaro. „La akuzanto dum dancvespero de nia gildo dancis la duonan vesperon kun mia fianĉino.

Drato al Petruso

En la regiono de Wilton, Usono, post longa sekeco krevis la nuboj, pluvegis tri tagnoktojn. Post tio en la loka gazeto legeblis helpvoko: „Ĉiuj, kiuj preĝpetis pluvon — bonvolu tuj ĉesi!"

Bestkalumnio

En Piräus (Grekio) viro rompoŝtele enpaŝis vilaon, kvankam je la ĝardena pordo legeblis admono: „Atenton! Mordema hundo!" La ŝtelisto senĝenite kunprenis kelkajn valoraĵojn. Forlasante la vilaon li apud la admono gluigis paperon kun la vortoj: „Ne kalumniu la bestojn!"

Asekura decido

Pariza geedza paro postulis de sia asekuro perdokompenson por la nevola „prokrasto de la mielmonato". La jungeedzoj je komenco de la postedziĝa vojaĝo estis senkulpe suferintaj trafikakcidenton kaj pro tio devis interrompi la vojaĝon. Tamen la asekuro rifuzis la pagon, kun la klarigo. „Ambaŭ partneroj jam konas mielmonaton — ĉar ili estas edzigitaj jam la trian fojon."

„Ferkranio"

Dum luktaĉ-sporta aranĝo en Parizo iu dubinde aspektanta hispano estis prezentita al la publiko kiel „Ferkranio". „Ferkranio" rikanante riverencis ĉiuflanken kaj dume frapis sian kapon kontraŭ apogfoston kaj falis planken. La lukto kontraŭ kontraŭulo ne okazis.

Tempokomparo

Sinjoro Foyant el Bruselo la tutan vivon estis entuziasma aŭtomobila ŝoforo. Kiam okaze de lia 100-a naskiĝtago raportisto petis lin iomete kompari la nuntempon kun la „bona malnova tempo" la jubileulo respondis.

3a norddistrikta renkontiĝo

Jam estas tradicio, ke la esperantistoj de la 3 nordaj distriktoj renkontiĝas ĉiujare dum majo en iu alia distrikta urbo. Ĉijare oni elektis Rostock.
La 12an kaj 13an de majo renkontiĝis 54 geesperantistoj en la domo de Kulturligo en Rostock. Krome partoprenis kiel eksterlandaj gastoj *s-ino Alli Ojalo* el Tallinn (USSR), kaj, tute hazarde, *s-ino Tereza Nemere* kaj la *filino Kinga* el Torun.
Sabaton, je la 14a h. la renkontiĝo estis malfermita per kora bonvenigo flanke de la rostocka prezidanto de DLE. Sekvis Interŝanĝo de donacetoj, prezento de lumbildoj pri la unuaj renkontiĝoj kaj konkurso pri la plej bona lumbildprelego pri la 63a UK. S-ino Nemere pliriĉigis la programon montrinte lumbildojn pri la pola folkloro.
Ne mankis muziko, dancado kaj bela programo, prezentita de infangrupo, kiun lerte gvidas *s-ino H. Schröter*.
La duan tagon la partoprenintoj vizitis la ŝiptrafikan muzeon kaj la Marien-preĝejon kun la historia astronomia horloĝo.
La estraranoj de la tri distriktaj laborrondoj bonvenigas sugestojn por plilarĝigi la renkontiĝon kaj plivariigi la programon.

(Laŭ informoj de W. Plate, Rostock)

---

lerte: „Mi memoras ankoraŭ tre precize tiun feliĉan tempon kiam veturado per aŭtomobilo estis pli multekosta ol parkado."

La pantalona rolo

Aktorino de la Reĝkortega Teatro, Suzanne-Françoise Pascal, estis bela kaj pasia virino. Aktora arto kaj amo estis la enhavo de ŝia vivo. Pri ŝiaj adorantoj entuziasme diris: „Ŝi ludas la knabon tiel bone, ke mi En unu el ŝiaj teatraĵoj ŝi ludis pantalonan rolon tiel rave, ke unu el ŝiaj adorantoj entuziasme diris: „Si ludas la knabon tiel bone, ke mi estas konvinkita la duono de la publiko vere kredas ŝin knabon." — „Jes", diris la apude sidanta, „sed la alia duono tutcerte scias la kontraŭon".

Dudek pli

Post noto en loka raporto pri Skanderborg, Danlando, laŭ kiu tie loĝas viro, kiu dum la lastaj 30 jaroj neniam estis tagon sobra, la redakcio ricevis leterojn de 21 enloĝantoj de la urbo, kiuj minacis akuzi la gazeton, se ĝi publikigus la nomon de la drinkema sinjoro.

Trad. Linde Knöschke

Ni kore gratulas

- al sanitara konsilisto d-rino Eva Spiegelberg kaj inĝ. Karl-Joachim Thormann, ambaŭ el Schwerin, kiuj pentekoston ĉijare geedziĝis.
- al Rudi Weiß el Zwickau, kiu fariĝis la 12an de aprilo 1979 65 jara.
- al k-do Helmut Fuchs, kiu dum majo 1979 distingiĝis per „Patrolanda Meritordeno" en oro.

Forpasis Andreo Cseh (1895 – 1979)

La 10an de marto 1979 forpasis unu el la plej konataj instruistoj de la Internacia Lingvo: Andreo Cseh. Famiĝis tra la mondo lia rekta metodo instrui Esperanton, la Cseh-metodo.

Literaturangebot / Oferto de Literaturo

1.	Hermann Göhl: Ausführliche Grammatik des Esperanto, 295 S., Berlin 1976 (germanlingva gramatiko)		M 6,—
2.	D. Blanke (Red.): Esperanto, lingvo — movado — instruado, 180 S., Berlin 1978 (Eine Anthologie von Studien in Esperanto, die jeder versierte Esperantist besitzen muß. Die Kenntnis des Buches wird bei Prüfungen vorausgesetzt. Inhaltsverzeichnis in „der esperantist" 3/78) Esperantlingva antologio. La enhavo estas prezentita en „der esperantist" 3/78.		M 6,—
3.	Kilian: ABC — la internacia lingvo (Kleine Einführung in Esperanto für Tschechen, viele Texte, die in Kursen verwendbar sind), 60 S., Prag 1970 Tekstoj uzeblaj por kursoj.		M 1,50
4.	Glier/Weißbach/Müller/Conrad: Zur Geschichte der Arbeiter-Esperanto-Bewegung im Bezirk Erzgebirge—Vogtland (1907—1933), 40 S. Germanlingva studo pri la historio de la Laborista-Esperanto-movado.		M 2,—
5.	Kanto super lulilo, 8 slowakische Autoren, Prag 1976, 30 S. (illustriert) Beletro el Slovakio		M 2,50
6.	A. H. Tammsaare: La Mastro de Korboja, aus dem Estnischen, 160 S., Roman		M 2,—
7.	P. Bezruĉ: Sileziaj kantoj, Prag, 1970, 130 S.		M 1,—
8.	Skizoj pri Usona — Novkoloniismo I — III, Hanojo, 500 S.	je	M 1,50
9.	Ĉeĥoslovakio: Tridek jaroj, Prag 1976, 50 S. (illustriert)		M 1,—
10.	Panorama I — III, Prag 1975, 180 S., vielseitige Unterhaltung in Esperanto (literarisches Allerlei), Literatura mikso		M 5,—
11.	Estonio, Tallinn 1974, 40 S. (farbig)		M 1,—
12.	J. Nesvadba: La perdita vizaĝo, Prag 1974, 110 S. Utopische Erzählungen, Sciencfikciaj rakontoj		M 6,15
13.	Fina Akto de la Konferenco pri sekureco kaj kunlaboro en Eŭropo, Bratislava 1967, 90 S. (Die Schlußakte von Helsinki in Esperanto)		M 1,—
14.	E. Krusten: Okupacio, Tallinn 1972, 90 S., Novelle aus dem Estnischen		M 1,20
15.	J. M. Tuma: Pri la varmo, Prag 1972, 214 S. (Einführung in die Wärmelehre) Fizika traktaĵo		M 8,20
16.	Estona soveta poezio, Tallinn 1977, 203 S.		M 1,50
17.	Vo Nguyen Giap: Neforgeseblaj tagoj, Hanoi 1973, 201 S.		M 2,—
18.	Geologio Internacia, Vol. 1, Prag 1968, 192 S. (Originalbeiträge) Originalaj studoj		M 5,—
19.	Geologio Internacia, Vol. 2, Prag 1972, 144 S. (Originalbeiträge) Originalaj studoj		M 5,—
20.	Poŝatlaso de la mondo, Prag 1972, über 100 Karten, Skizzen, Register (Das Standardwerk über geographische Eigennamen in Esperanto)		M 12,60
21.	Slovaka Antologio, aus dem Slowakischen, Bratislava 1977, 92 Stücke aus der slowakischen Literatur mit literatur-wissenschaftlichen Anmerkungen, 540 S.		M 15,—
22.	V. L. Beekman: Lumo de orienta Eŭropo, Tallinn 1978, 47 S.		M 1,20
23.	La antikva Rigo (illustriert)		M 1,—
	Esperanto-Abzeichen, Durchmesser 14 mm Inschrift: Kulturligo de GDR (insigno)		M 2,—
	Jahrgang „Bulgara Esperantisto" 1977 und 1978, 12 Hefte, 172 S. (A 5)	je	M 10,—
	Scienca Mondo 1977, 1978, 4 Hefte (A 4)	Jahrgang	M 10,—
	Esperanto-Postkarten „Traditionsschiff"		M —,20
	Faltblätter „Kennen Sie Esperanto?"		M —,05

Internationales Treffen in Dresden!

Anläßlich des 30. Jahrestages der Gründung der DDR findet am 29. 9. 1979 in der Gaststätte „Burgkeller" in Meißen eine internationale Festveranstaltung mit ausländischen Gästen statt. Information und Einladungen: Walter Röhner, 8252 Coswig, E.-Weinert-Str. 3 b.

Moscow-News denove en Esperanto

La konata poreksterlanda ĵurnalo el Moskvo „Moscow News" (Moskvaj Novaĵoj), aperadanta en la lingvoj rusa, franca, angla, hispana kaj araba, publikigis jam kelkajn fojojn tutajn aldonaĵojn (al la angla eldono) en Esperanto. Ankaŭ la numero 7 (2839) de 18. 2. 1979 entenas dokumentojn en la Internacia Lingvo. Ĉifoje temas pri „Dokumentoj de la moskva konferenco de la Politika Konsulta Komitato de la Ŝtato-membroj de la Varsovia Kontrakto" (22. – 23. 11. 1978).

Kaj en n-ro 16 (2848), de 22-a de aprilo 1979 ni trovas suplementon kun la Parolado de L. I. Breĵnev antaŭ balotantoj kaj materialojn pri la Fonda Konferenco de la Asocio de Sovetuniaj Esperantistoj, kun fotoj.

Cetere, unu el la redaktoroj de la araba eldono estas la konata soveta esperantisto, vicprezidanto de ASE, Vladimir Samodaj. La menciitaj numeroj estas senpage haveblaj ĉe CLE.

Sovetaj libroj pri Eroŝenko

(aldone al la informoj en „der esperantist" 5/78, p. 15)

1. En la antologio „Sobesednik . . ." (Portrety, Etjudy, istoriĉeskije povestvovanija. Oĉerki J, Voroneĵ 1973 (Centralno-Ĉernozemnoje kniĵnoje izdatjelstvo), p. 142 – 151: A. Pankov. Novoje o Vasilii Eroŝenko.
2. En la ukraina lingvo: Nadia Godienko-Andrianova, „Zapaliv ja u serci vogon . . .", Kiev 1977 (Vidavnictvo ditjaĉoi literaturi „Veselka") 302 p.

En Kosiĉe: jubileo pro 55a datreveno

Ĉirkaŭ 300 mebrojn nombras la tre aktiva Esperanto-grupo en la orient-slovaka metropolo Kosiĉe. Ĝi festis de 25a ĝis la 27a de majo 1979 sian 55jaran ekziston. La multflankan programon – festprelego de M. Zvara, pupteatro „Fabeloj de unu nokto", prezentoj de Eva Seemanova, ekskursoj, – partoprenis gastoj el Aŭstrio, Bulgario, GDR, Hungario, Pollando kaj Sovetunio.

(Laŭ informoj de R. Eichler)

Nova ĝenerala sekretario de PEA

Antaŭ kelkaj monatoj kiel nova ĝenerala sekretario de Pola Esperanto-Asocio enoficiĝis magistrino Eva Kuligowska, kiu akiris grandajn meritojn en sia esperantista agado en Koszalin. S-ino Kuligowska estas la unua virina ĝenerala sekretario de PEA. Centra Laborrondo deziras al ŝi fruktodonan agadon, ankaŭ en la intereso de la plua pliprofundigo de kunlaboro inter la esperantistoj de ambaŭ landoj.

„Esperanto en la servo de la junularo"

Sub tio temo okazis de 28. 2. – 4. 3. 1979 en Kniepow ĉe Lodz/Pollando internacia seminario de la Pola Studenta Esperanto-Komitato (PSEK) ĉe la Socialisma Unuiĝo de Polaj Studentoj (SAPS). Partoprenis ĝin ĉirkaŭ 50 gejunuloj el Bulgario, Francio, GDR, Pollando, Rumanio kaj Hungario. La Junularan Komisionon de Centra Laborrondo Esperanto en KL de GDR reprezentis ties membroj Hans-Peter Bartos kaj Ralf-Michael Muth.

Al la legantoj en Pollando

Ni informas, ke „der esperantist" por ĉiuj polaj esperantistoj ekde 1980 estas oficiale abonebla pere de la poŝto aŭ de la entrepreno „Ruch". Petu tie informojn.

KORESPONDDEZIROJ

Bulgario

D-ro Nikola Donev, 64jara, kuracisto, 1113 **Sofio,** str. Anri Barbjus 22, dez. kor. pri kuracaj plantoj, medikamentoj k. t. p.

ČSSR

15jara lernantino dez. kor. pri literaturo, sporto: Hana Štichová, Chlum 22, 33813 **Zvikovec,** o. Rokycany

GDR

Studentino, 27j., dez. kor. tutmonde pri turismo, folkloro, agrikulturo, kol. bk: Eveline Brandt, 3241 **Walbeck,** Schlagbaum 52 f

Ronald Schindler, 209 **Templin,** Wilhelm-Pieck-Straße 44, dez. kor. tutmonde k. samaĝaj esperantistinoj pri papilioj, fiŝoj, kol. pm, bk, afiŝojn

16j. lernanto dez. kor. pri martrafiko, moneroj, literaturo: Ingolf Eckert, 301 **Magdeburg,** Maxim-Gorki-Straße 20

Hungario

16j. lernantino dez. kor. k. germanaj gejunuloj, kol. bk: Ildikó, Bokányi, 1095 **Budapest,** Mester u. 61—63

Kubo

Bibliotekistino atendas helpon de alilandaj esperantistoj, en formo de donace senditaj lernolibroj, vortaroj kaj aliaj esperantaĵoj: Marta Suaso, Biblioteca Máximo Gomez, Prado 205, e/Trocadero y Colón, **Habana 1**

Pollando

Iwana Subicke, 80-360 **Gdansk-Oliwa,** ul. Krzywanstego 39/2, instruistino, 24j., dez. kor.

Eugenia Kielbasa, 35-203 **Rzeszów,** ul. Siemienskiego 17b/54, 24j., dez. kor. k. germanoj pri sporto, turismo, kol. pm

Junulo, 18j., dez. kor. tutmonde p. ĉ. t., kol. bk: Dariusz Wakulinski, str. Gesia 10, 17-200 **Hajnówka**

30 geesperantistoj 18—55j. dez. kor. p. ĉ. t., bv. skribi al la vicestro de E-rondo: Ireneo Wilczynski, ul. Malczewskiego 78 E 155, 80-107 **Gdansk Siedlce**

Elzbieta Hennig, P.D.P.S. dla Dzieci, Chwalkowo 74, 63-840 **Krobia,** 32j., dez. kor. k. germanoj

Studento, 20j., dez. kor. tutmonde p. ĉ. t., kol. esp. revuojn: Andréo Bobkiewicz, 50-139 **Wroclaw,** str. Szewska nr. 63/m. 2

19j. lernantino dez. kor. tutmonde pri literaturo, moderna muziko, sporto, turismo, kol. pm, bk, diapozitivojn k. s.: Baiska Mariola, 56-400 **Oleŝnica,** Bystre 10e/1

Rumanio

Victoria-Isabela Popescu, str. Columbelor nr. 7, ap. 1, sector 4, 70-098 **Bucuresti,** dez. kor. pri jogo k. vegetarismo

Soveta Unio

Karim Ŝaripov, str. Burovikov 2—1, pos. Pridoroĵnij, **Gurjev,** Kazaĥa SSR, 466 412, dez. kor. tutmonde, p. ĉ. t., kol. bk

Pentristo, 44j., dez. kor. k. artpentristoj, skulptistoj tutmonde: Georgo Kudrja, str. Temrjukskaja 64-39, 350 047 **Krasnodar**

Dez. kor. tutmonde, kol. bk: Vira Kosta, 295 560 **Korolevo,** str. Krasnoarmejskaja 148, 16j. — Tatjana Okar, 295 560 **Korolevo,** str. Krasnoarmejskaja 51, 16j. — Rita Fudella, 295 560 **Korolevo,** str. Vatutina 5, 17j. — Katerina Hroboviĉ, 295 560 **Korolevo,** str. Krasnoarmejskaja 155

Esperanto-grupo dez. kor.: 394 027 **Voronej—27,** ul. 9 janvarja 90, Dvorec Maŝinostroitelej

Stasys Raulynaitis, 234 431 **Skirsnemune,** Jurbarko r. Litova SSR, dez. kor.

Vladimir Koĉura, 255 740 **Nemeŝajevo,** Borodjanskij rajon, Kijevskaja oblasti, str. Juĵnaja 52/8, Ukrainio, 40j., kandidato de agrikulturaj sciencoj dez. kor. p. ĉ. t.

Krasnojarska Esperanto-Klubo, 660 075 **Krasnojarsk,** pk. 2420, meze de aŭgusto ĉijare organizas ekspozicion de infandesegnaĵoj kaj politikaj afiŝoj. Ĉiu sendinto estos rekompencota

Usono

Billy R. Waldon, Rt 2, Box 162, **Tahlequah,** OK 74464, 27j., dez. kor.

Herausgeber: Kulturbund der DDR
(Zentraler Arbeitskreis Esperanto)
Redaktion: 108 Berlin, Charlottenstr. 60
Fernruf: 2 20 29 91
Verantw. Redakteur: Dr. Detlev Blanke.
Redaktionskommission: Hans Heinel, Werner Pfennig, Rudolf Hahlbohm, Ludwig Schödl. – Veröffentlicht unter der Lizenz-Nr. 648 des Presseamtes beim Vorsitzenden des Ministerrates der DDR. – Erscheinungsweise: 6mal im Jahr. Preis pro Einzelheft 30 Pf.
Druck: Druckwerkstätte Glauchau
Artikel-Nr. (EDV) 7928 III-12-8 659